

Thomas N. Seyfried:
The SHOCKING NEW TRUTH About Cancer!
(*A rákkutatás váratlan, fontos eredményei*)

(*Fabó László ismertetése*)

Mintegy három hónapja akadtam rá az alábbi You Tube videóra. A benne foglaltakat annyira figyelmet érdemlőnek ítélem, hogy több társaságban elmondtam lényegesebb összefüggéseit. Lentiekben saját rendszerezésben kiemelem a szerintem főbb összefüggéseket, eredményeket. (Ahogyan én, villamosmérnökként megértettem és közölni tudom!)

A videó:

[The SHOCKING NEW TRUTH About Cancer! \(Nobody Shares This\) | Dr. Thomas Seyfried](https://www.youtube.com/watch?v=2Qd-Iyyek3Y)

<https://www.youtube.com/watch?v=2Qd-Iyyek3Y>

Dr. Thomas N. Seyfried. Professor of Biology, Massachusetts, United States, Boston College

A riportban Dr. Thomas N. Seyfried munkacsoportjának 30 évnyi kutatási eredményeit vázolja közérthető formában.

A sejtek normál működését a sejten belüli szabályozott anyag- és energiacsere jelenti, amit a sejtszervecskék (sejtmag, mitokondrium, stb.) között zajló bonyolult kommunikáció irányít.

Az anyagcserével termelődő, a sejtmag DNS-e által genetikailag megkövetelt energia mennyiségével a mitokondriumok befolyásolják a sejtosztódás egészséges ütemét is.

A sejtek energia forrása a táplálkozással (cukrokból) bejutott fruktózból származó glükóz, illetve glutamin, valamint (főleg a máj által termelt – ha jól értettem – főleg az idegsejtekben elsődlegesen használt) keton-testek.

Ezekből a sejtek mitokondriális hálózata a belélegzett oxigén felhasználásával, oxidatív foszforilációs folyamattal állítja elő a sejtműködtető energiát.

A rák meghatározása: nem szabályozott, burjánzó sejtosztódás.

Az étkezéssel bekerülő (cukor) fruktóz önmagában nem rákkeltő, de nagy mennyiségben szisztémás gyulladást alakít(hat) ki, ami viszont helyi oxigénhiányt okozva akadályozza (vagy meggátolja) az oxidatív foszforilációt, a sejtek energiaellátását.

Az ideiglenes vagy tartós (legalább sejtszintű) helyi oxigénhiány (hypoxia) kialakulá-

sa összefügg a sejtek mikrokörnyezetének krónikus zavarával (sérülés, irritáció, vírusfertőzés, véredény elzáródás, gyulladás, stb.).
(<https://hu.wikipedia.org/wiki/Hypoxia>)

Az eddig elfogadott orvosi/biológusi nézet szerint a rák genetikai meghibásodás miatt keletkezik. A sejtmagban működő DNS öröklött hibája, vagy különböző (külső kémiai, sugárzásos vagy egyéb fizikai hatásra) kialakuló genetikai mutációk miatt rendellenes, szabályozatlan, burjánzó sejtosztódás alakul ki. A rendellenesség (a mutációk működésének) pontos ismeretének hiányában nincs lehetőség az okok kiküszöbölésére (az érdemi gyógyításra), ezért mérgező kemikáliákkal, pusztító sugárzásokkal igyekszünk eltávolítani a rákos szöveteket, velük együtt pusztítva az egészséges sejtek egy részét is.

A tényleges okokra hatás nélkül a beavatkozások sikere kiszámíthatatlan, a hatékony megelőzés szinte lehetetlen.

A valós okok feltárássra irányuló munka során logikusan fogalmazódott meg, hogy ha a sejtmag DNS-mutációja a rendellenes, burjánzó működés oka, akkor a beteg sejtől eltávolítva a sejtmagot és egészségesből származót juttatva be, meg kell szűnnie a burjánzásnak. Valamint megfordítva, egészséges sejtbe hibás sejtmagot helyezve a sejtnek burjánzóvá kell változnia.

Ennek kiderítésére évekig nukleáris (sejtmag) transzfer kísérletsorozatokat végeztek tucatnyi társintézettel együttműködve, sokféle implantációs protokoll szerint, mindenféle ráktípussal.

Az eredmények kivétel nélkül negatívok lettek! Vagyis sem az egészséges sejtek nem betegedtek meg, sem a beteg sejtek nem kezdtek normál működésbe a sejtmagcserék után!

Tehát, a rák alapvetően nem a sejtmagi DNS-állomány genetikai mutációjának következménye!

Ha nem a sejtmag, akkor valami más módosult a sejtben.

Amilyen logikus volt a sejtmag-csere gondolata, az eredmények alapján ugyanennyire logikus lett a folytatás, majd annak következménye.

Tudva, hogy a mitokondriumok szolgáltatják a sejtműködés, így a sejtosztódás energiaellátását, amit ha nem a sejtmag nem tudott szabályozni, akkor a mitokondriumok transzplantációjával kell folytatni a vizsgálatokat.

Sokszorosan elvégezve a szabályosan, illetve hibásan működő mitokondriumok cseréjét az egészséges és burjánzó sejtek citoplazmájában, az egészséges sejtek burjánzóvá, valamint a rákosak normális működésűekké váltak!

A rák a sejt mitokondriális hálózatának megváltozott működés módja!

Milyen változás történik a mitokondriumok működésében?

A további vizsgálatok, váratlan okot tártak föl.

Az már az iskolás tananyagban is szerepel, hogy az élet fejlődési folyamata során a korábban független sejtek szimbiotikusan beépülnek egy közös citoplazmába az energetikailag optimálisabb működés érdekében (pl. a sejtmag, a mitokondriumok).

Továbbá, a genetikai ismeretek elterjedése óta köztudottá vált, hogy a mitokondriumok saját, egyszerű felépítésű DNS-sel rendelkeznek, vagyis a sejtmagtól részben független genetikai programjuk van.

Valamint a geológiai kutatásokból közismerten a Föld légkörében 2,5 milliárd évnél régebben alig volt oxigén, vagyis a korai egysejtűek kemoszintézissel (fermentációval) állították elő működésükhöz az energiát. (Nagyrészt éppen ez termelte meg évmilliárdok alatt a légkör mai oxigén mennyiségét.)

A mitokondriális vizsgálatokból lassan kiderült, hogy amikor a test sejtjei egy része körül (pl. elzáródás, helyi gyulladás, stb. miatt) hypoxiássá (oxigénszegénnyé) válik a helyi környezet, ellehetetleníti az oxidatív energiatermelést, vagyis a mitokondriumok normális működését.

Védekezésül a mitokondriumok a normális oxidatív energiatermelésről átváltanak fermentatívra, azaz genetikai állományukban megőrződött az ősi energiatermelési mód programja, ami ilyenkor aktiválódik! (Belegondolva, ez a sejtszintű élet önvédő vész-működése.)

E mitokondriális programváltás következtében az egész sejt tovább tud élni. Minden életfunkciója működőképes marad. Viszont a belső energiatermelése kikerül az egész szervezet normál működését biztosító szabályozás alól. **Az önjáróvá vált fermentatív energiatermelés a sejtsztódást is szabályozatlanná, burjánzóvá, rákossá teszi.**

Sajátos módon, az átváltott működésű mitokondriumok nem váltanak vissza oxidatívra, ha ismét elegendő oxigén áll rendelkezésükre. Tehát a folyamat belülről visszafodíthatatlan! Azonban, ettől még még nem kellene a test többi részére is áttetrjednie, hiszen többnyire lokális hypoxia hozta létre.

Belép egy újabb, korábban ismeretlen következmény.

Az immunrendszer részét képező makrofágok („rendőrök”) működési programja szerint a „betolakodókat” (baktériumokat, beteg sejteket, stb.) több makrofág citoplazmájának egyesüléséből keletkező többmagvas óriássejtek bekebelezik, és a test szövetei között átjutva, a vérárammal elszállítva hatástalanítják. A makrofágok egyesülését nevezik fúziós hibridizációnak. Nos. A rákossá vált sejtek esetében éppen a makrofágok működése okoz további bajt.

A közhiedelemmel ellentétben, a makrofágok egy idő után „észreveszik” a rákos sejteket, amiket rendeltetésüknek megfelelően elkezdenek befalni. Következően a rákos sejtek citoplazmájából az átváltott működésű mitokondriumok bekerülnek a makrofágok citoplazmájába, és ott is folytatják fermentatív működésüket, azaz a makrofágjaikat – legalább részben – szintén elrákosítják, amik a test szövetein keresztül eljutnak más testtájakhoz, és így a szétszóródással keletkező áttétek (metasztázisok) kezdeményeivé lehetnek, illetve gyakran lesznek.

Az összegyűlt eredmények és még egy ismeret birtokában már lehetséges vázolni a hatásos gyógymódot, mondja Dr. Seyfried.

A ketonokat nem lehet fermentálni!

Fent említésre került, hogy a sejtek energiatermelése részben ketontestekkel is működik. A ketontesteket a szervezet termeli, főleg az idegrendszer számára, illetve fruktóz- (glükóz-)hiányos időszakokban tartalék energiaforrásként biztosítja.

Ebből már adódik a rák gyógyítására a javaslat. Mivel a keton nem fermentálható, a ráksejtek mitokondriumai pedig éppen fermentáló működésre váltottak, ezért meg kell vonni tőlük a fermentálható glükózt, és így, energiaforrás hiányában, szelektíven elpusztíthatóak, hiszen az egészséges sejteknek ott lesz a termelt, alternatív keton!

Tehát, fruktóz- (glükóz-)szegény diétát alkalmazva, joggal állítható, hogy a rák jó eséllyel gyógyítható, mindenféle mérgezés vagy fizikai pusztítás nélkül.

Nyilván, nagyon kifejezett rákos daganatokat célszerű műtéttel, stb. eltávolítani, de a gyógyulást a megfelelő diéta, illetve a szervezetet keton-termelésre sarkaló kezelések alkalmazása biztosít(hat)ja.

Megelőzési javaslata is a vér glükózsztintjének alacsonyan tartására irányul. Már van műszer a vér glükóz- és ketonsztintjének mérésére.

Ajánlott az arányuk (a GK index) alacsonyan (1 közelében) tartása. Korlátozni kell az elfogyasztott fruktóz (cukor, szénhidrát) mennyiséget az általa kiváltható gyulladások megelőzése, és rendszeresebb testmozgásokkal a helyi hypoxiák kialakulási esélyének csökkentése érdekében.

Ezen alapokon, néhány helyen már folyik a klinikai módszerek fejlesztése, ellenőrzése, engedélyezésre előkészítése.

Dr. Seyfried honlapja:

<https://www.bc.edu/bc-web/schools/morrissey/departments/biology/people/faculty-directory/thomas-seyfried.html>

2021-es cikk a Metabolites szaklapban:

Can the Mitochondrial Metabolic Theory Explain Better the Origin and Management of Cancer than Can the Somatic Mutation Theory?

<https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC8467939/>